

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társainál.

Társszerkesztő:

Dr. Ambrózy Ágoston

Felolós szerkesztő:

Dr. Buza Barna

Társszerkesztő:

Dr. Székely Albert

Elfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányabb árban közölünk.

Meghívás.

A vármegyebizottság tagjait tisztelettel kérem, hogy a június 20-iki megyegyűlés előtt, **június 20-ikán, kedden délelőtt 8 órakor** legyenek szívesek **a függetlenségi kör helyiségében** összegyűlni a politikai helyzetben való állásfoglalás megbeszélése végett.

Azért kérem erre az összes megyebizottsági tagokat, s nem csak az eddigi ellenzéket, mert tudom, hogy az alkotmány védelmében egyek vagyunk s egyek leszünk mindnyájan kivétel nélkül!

Hazafias tisztelettel:

Sátoraljujhely, 1905. június 17-én.

Pekáry Gyula

a zempléni megyei függetlenségi párt elnöke.

Cselekedjék a vármegyét!

A „legalkotmányosabb” király kinevezte a legalkotmánytalanabb kormányt.

A parlamenti alkotmány alapelve, hogy a kormányt a parlamenti többségből kell kinevezni.

Mától fogva ez az alapelv nem érvényesül Magyarországon. I. Ferenc József még törvényes

király, de máától fogva nem alkotmányos király. A magyar alkotmányosság máától fogva szünetel. Meddig fog tartani a szünetelése, nem tudjuk, de hiszük a magyarok istenét, hogy nem sokáig. Tizennyolc esztendeig semmi esetre.

A nemzetnek önmagában és igazságában bizva kell most már az új helyzetben való magatartását elhatároznia. S itt ujul fel régi dicsőséges, alkotmányvédő hivatásuk a vármegyéknek.

Június 20-án lesz Zempléni vármegye közgyűlése. Borsod még csak úgy határozott az alkotmányellenes kormányzásról, mint bekövetkezhető valószínűségről. Zempléniék már mint kegyetlen, gonosz, létező ténnyel kell számolnia vele.

S a mi vármegyénk méltó lesz multjához és nevéhez. Ki fogja mondani a törvénytelen rendeletekkel szemben való ellenállást. Ez másképp nem is lehet.

S a mi vármegyénkben nem fog príbekeket találni a zsarnokság parancsai végrehajtására. Nem lesz itt egy tisztviselő, egy jegyző, egy főszolgabíró se olyan becselen, hogy a törvény és a törvényre letett esküje ellenére bármit is cselekedjék. Nem fogja egy se kitenni magát és gyermekeit a becsületlen emberek megvetésének és utálatának avval, hogy hazája ellen engedelmeskedik a zsarnokság kormányának.

De szükséges, hogy ezt nyilvánosan és ünnepélyesen kijelentsék. **Jöjjenek el a keddi megyegyűlésre a vármegye főszolgabírái és jegyzői mind, s jelentsék ki ott a vármegye színe előtt, hogy ragaszkodni fognak a törvényhez és esküjökhoz s a törvénytelen rendeleteknek nem fognak engedelmességni.** Jelentsék ezt ki komoly, hazafias, határozott szóval, úgy, mint tették az 1823-iki megyegyűlésen Zempléni vármegye tisztviselői.

Hadd legyen ez a mi megyegyűlésünk is emlékeztető, nagyserű, magasztos megnyilatkozása a tisztviselők hazafiságának, — hadd értsék meg belőle Bécsben, hogy ha össze tudtak is keríteni a miniszteri székekbe egynehány hitvány frátert, nem találnak tisztviselőket, akik ezeknek a törvénytelen rendeleteit teljesítsék.

S még egyet kell tennie a vármegyének: gondoskodnia, hogy ellenőrző, alkotmányvédő hivatását gyakorolhassa.

Alig az alkotmánytalan állapot tart, addig minden hónapban legyen egyszer megyegyűlés.

S erről már most kell gondoskodni. Mert rendkívüli közgyűlést a főispán jogosult összehívni. Hogy kit fog kinevezni Fehérvári tábor-szernagy zempléni főispánnak, azt nem tudjuk. De azt tudjuk, hogy hitvány ember lesz, mert csak hitvány ember vállalkozhat most főispánságra. Hát ez a hitvány

ember biztosan nem fogja a megyegyűlést a maga jószántából összehívni. Azért szükséges, hogy már most június 20-án tűzzön ki maga a megyebizottság egy rendkívüli közgyűlést a jövő hónap valamelyik napjára, hogy azon foglalkozhassék újra a politikai helyzettel s ha kell, hozhasson határozatokat.

Jöjjen el a keddi megyegyűlésre minden bizottsági tag. Hadd lássuk Zempléni vármegyét lelkesen egyesülve a magyar alkotmány elszánt védelmében, hadd lássa az ellenség, hogy erős még az alkotmánynak ez az ősi bástyája, s bátran és büszkén dacol a zsarnokság egész pokolhadának ostromával!

Buza Barna.

A politikai szegénylegények.

— 1905. június 17-én.

Lehetséges, hogy mikor soraim megjelennek, ugyanakkor a hivatalos lap is közölni fog egy legfelsőbb kéziratot, melyet egy teljesen elfogult, környezete hatása alatt álló s ennek következtében Isten előtt sem bűnös, de egyébként disztíngvált modoru öreg ur irt alá, melynek értelmében egy másik, de rossz modoru öreg ur megbiztat, hogy foglalja el Magyarország miniszterelnöki székét és a maga mellé édesgetett 8 gyzásmaggyarral próbálja az országot kormányozni, ha lehet,

Fejvesztett királyok.

Motto:

„Nem úgy király! Az égre nem!
A pártúf le vagy?
Te tettel azt, hogy e hazá
Az átok sulya nagy.” Garay.

Az Isten kegyelméből uralkodó királyokat a végeztet kifürkészhetlen akarata néha keserűen bünteti: elveszi az eszüket, amit az egyszerű adóalanyok abból szoktak megtudni, hogy a királyok ilyenkor nagyzási hóbortot árulnak el; magukat a nemzet urainak, a nemzet tagjait az ő cselédségüknek vallják és ezen rögeszmétől sarkallva ostobábbnál ostobább intézkedéseket, cselekedeteket tesznek, melynek láttára a nép öszszecsappja a kezét, ájtatosan keresztet vet s úgy rebegi el nézetét: „A királyunk elvesztette a fejét.”

Az ilyen koronás betegeknek néha azonban szerencsésük van s akad az adófizetők között olyan férfiu, ki az elvesztett fejet megtalálja, helyére igazítja, a hülye intézkedéseket kiköriálja, és az ország ügyeit rendbe hozza.

De vannak a királyok között gyógyíthatatlan betegek is, kiknek nyavalyájára semmiféle politikai orvos nem tud gyógyító orvosságot találni,

mert, ha véletlenül volna is ilyen, azt a beteg be nem veszi.

Ebben az esetben a nemzet áll be orvosnak és meggyógyítja a beteget alaposan és azt a fejet, mely minden bajnak az okozója, egy kicsit elválasztja a törzsetől, úgy hogy a feltámadás napján sem tud az egyik a másikra rá akadni.

Igy tettek a jól nevelt, nyugateurópai műveltségű angolok I. Károly, királyval, kit „mint saját népének esküdt ellenségét” a parlament és London polgáraitól alakított bizottság lefejeztetésre ítél s az ítélet 1649. január 30-án végre is hajtattott.

Másfél száz év mulva egy másik nyugateurópai műveltségű nép, a szélemes francia nemzet hozott ítéletet király ellen és XVI. Lajost, a „nap király” unokáját hazaárulás és zsarnok uralom címén 387 szavazattal 334 ellenében halálra ítélte. Az ítélet 1793. január 21-én az elítélten végre hajtattott és midőn a nemzetével együtt érezni nem tudó király feje a fűrészporral telt kosárba hullott le, — a bággyadtat, fénylő tél nap sugarai egy fölszabadult nemzetet üdvözölhettek. Az nem tartozik e cikk keretébe, de megemlítjük, hogy a franciák ez alkalommal semmivel nem menthető kegyet-

lenségére is vetemedtek és fejét vették XVI. Lajos nejeinek is, a ki nem volt más, mint Mária Terézia leánya, a habsburgi házból származó Mária Antoniette.

Kivülre a Habsburg háznak, még egy tagja fölött ült törvényszéket a jogait másképp kivívni nem tudó nép. Ez a szerencsétlen uralkodó Miksa (Ferdinand József), a mostani magyar király öcsese volt, ki elment magy király öcsésé volt, ki elment Mexicóba „császár”-nak. De bizony rossz helyen kereskedett ő fölsége, mert a szabadságra független és heves vérfű mexikói nép nehe tírte sokáig a császári igát, felkelt a betört bitórló ellen, a ki 1867. május 15-én elfogatott, hadditörvényszék elé állítottat, halálra ítéltetett és ugyanazon év június 10-én kivégeztetett.

Néhány évvel ezelőtt a szomszéd-ságunkban történt egy nemzet-ítélet. A szerb nép megunt a koronás király hóbortját, a zsarnokságát és balkáni kegyetlenségével lemészárolta I. Sándort feleségével, Drága Masinával együtt.

A sorozatot még folytathatnánk és egy csomó ítéletet közölhetnénk itten, melyet „Ó Felsége a Nemzet” nevében hoztak meg s a melynek következtében mindenkor egygyel-egygyel

megfogyott a koronás zsarnokok száma.

Ezeket e példákat nem azért hoztam föl, mintha én a királygyilkosságban örömet lelném. Korántsem! Nem csak, hogy nem helyeslem az ilyen kegyetlenségeket, hanem határozottan undorodom tőlük. De meg tudom magamnak magyarázni az ilyen ítéletek meghozatalának okait.

Mi a király? Egy fölösleges disz a nemzeti épület oromzatán; egy fényes csatt — az alkotmányos mentén. A nemzeti épület fennáll, ha az oromzat el is pusztul, a mente akkor is mente, ha a csattja nem is fényes, hanem szürke. Vagyis a király aféle türt személy, a kinek meg van a nemzet kegyelméből az a kiváltsága, hogy a közjogi intézmények legmagasabb polcára van van helyezve és mint ilyen a legnagyobb tiszteletben részesül és a legnagyobb pompával, fényvel vétezik körül. De csak addig, míg a nemzettel együtt érez, vagy ha erre képtelen, míg a nemzetet mozgásában, fejlődésében meg nem akadályozza.

Mert, ha végtelen göggyében és ostobaságában erre vetemednék, akkor a nemzet is megtalálja unni

az alkotmányosság látszata mellett, ha kell, nyers abszolutizmus-sal.

Őszinte szívvel sajnálom ezeket az öreg bácsikat, egy a megbízott, mint a megbízottat.

A megbízó öreg ur élete a tragikus cselekmények hosszú sorozata. Tizennyolc éves ifju volt még csak és az események könyörtelen sodra őt a legmagasabb polcra, két trónusra ültette és mikor más, hasonló koru ifjak gondatlanul élhették világukat, szerelmeskedhettek, ábrándozhattak s verseket írhattak, neki kiáltványokat kellett aláírni, hadvezérekkel tanácskozni, diplomáttal tárgyalni, hogy egy szabadságára féltékeny és függetlenségéért harcoló ország népként vérbe fojtja, alkotmányát elkobozza, legjobbjait golyó vagy kötél általi halálra ítéltje, mely istenes cselekedeteivel sikerült az országot egy nagy siralomházhoz átalakítania...

Ezasok egytelenség mardoshat a keresztényi szívét és kínjai csak tetéződték akkor, mikor az „ő hadseregét“ Olaszországból kiverték és mikor a poroszk ugyancsak az „ő hadseregét“ Königrácznál csufosan megverték.

De a legnagyobb csapást az mérte büszke lelkére, mikor kénytelen volt a politikai viszonyok nyomása alatt kibékülni a magyar nemzettel és trónja megszálltatása végett ahhoz a nemzethez fordulni, a kit szíve bensejében annyira gyűlölt, hogy egy barbár nagyhatalmasság vad hordáit szabaddította annak idején az országra, hogy kipusztítsa a nyakas magyart.

Az 1867-ben megtörtént kivegyezéssel csak látszólag volt elintézve a király és nemzet között kitört válság s ez is nagyon fájt a királynak. Nem tudta megérteni, hogy miért nem akarja ez a magyar nemzet engedni, hogy a német kultúra áldásaiban részesülhessen? Miért tiltakozik az ellen, hogy a magyar pénzen fentartott, magyar fiukból álló hadsereg németül vezérel-

tessék? Csodálkozott azon, hogy a magyar „törzs“ még mindig annyira barbár, hogy nem akarja a bőrt is az osztrák által lenyuzatni senkinek a kedvéért, senki homályos szeméért?

Ezen csodálkozása csakhamar elkeseredéssé változott s mikor a magyar nemzet az év elején alkotmányos küzdelemben, választásokon szétverte az ő pártját, mely neki és hadseregének hű és engedelmes szolgálója vala; akkor elhatározta volt magában, hogy visszatér régi szerelméhez, a nyílt abszolutizmushoz, jól tudván, hogy a mint ifjúkori politikai hibáit a szolgáléltű történetírók gonosz-lelkű tanácsosaira kenték, úgy mostani botlásaira is megfogják találni a mentséget az agg-kor gyenge gondolkodó és itélő — képességében.

Es amint ekként bensőleg megnyugtathatta magát, azonnal kivezényelte egyik kedvec tábornokát miniszterelnöki szolgálat-tételre, ki természetesen rögvést teljesítette a legfelsőbb Hadur parancsát, mert katonaként a parancs: parancs és azt teljesíteni kell és mert a közös hadseregben az alárendeltnek nem szabad okosabbnak és bölcsőbbnek lennie a felsőbb rangunál, még ha tülebe zug is a nóta: „Lemberg szívében kés, Latour nyakán kötéll...“ a kiket a nép ugyanilyen szolgálatokért juttatott e csecsebecskéhez.

Azért nem csodálkozom azon, hogy e másik öreg ur vállalkozott a miniszterelnöki teendőket elvégzésére. Benne nemzeti érzés nincs és nem is volt; előtte az alkotmány egy betűkkel teleirt papiros, a nemzeti színű zászló három különféle színű szövetből összevarrt rongy, az ország a hadsereg szálláshelye, a népesség katonai szempontból emberanyag, pénzügyi szempontból pedig csak adóalany, a mely besorozásra és kiperésésre való, a nemzeti becsület pedig cifraság, mely kiöli a jó katonából az engedelmisséget az ő legfelsőbb hadura iránt. Lám, nála megfordítva történt:

az ilyen drága dísz tartását és az ilyen fölösleges cifra méltóság díjazását. Még a cselédétől is elvárja a gazda, hogy ne törjön vagyonra és élete ellen és hogy béreért dolgozzék a gazda vagyonra megtartásán, gyarapításán. Hogy ne kívánhatná tehát a nemzet uralkodójától azt, hogy a nemzeti vagyon megtartásán gyarapításán vele együtt közreműködjék?

Es ha erre a király azt felelné, hogy neki két hazát adott az Isten, s így nem fog egy nemzet javára munkálkodni „soha“, mert az különben is ellenkezik az ő Háza érdekével; akkor nagyon helyesen cselekszik a nemzet, ha példát vesz a brazilaktól, a kik császárukat egy szép napon hajóra ültették és haza küldték Portugáliába, vagy követi a norvégok utmutatását, kik megintették II. Oszkárnak, hogy nem tekintik őt többé uralkodójuknak. „Kedves Oszkár! El vagy bocsátva; ne gyere haza.“

Francia ország nagy és virágzó állam maradt, de volt uralkodójának háza számozottan jár a földtekén és nem lel házat magának; Brazília egy hatalmas birodalmat alkot most, de Pedro császár utódai kegyelem kenyéren élnek az egyes uralkodók házában; a norvég birodalom sem dült össze, de II. Oszkár már nem

a katonai fegyelem megölte benne a nemzeti érzést.

De, ha ennek a két öreg bácsinak az eljárását meg tudom magyarázni, semmi mentséget sem találok a többi 8 vagy nem tudom én hány ügyvezető tetteire, akikre tulajdonképen a cikk fölé irt cím vonatkozik.

Nevük s eddig elfoglalt állásuk után itélve magyaroknak kell őket hinned De, ha magyarok, akkor mostani tettük, mikor a nemzet ellen törő királyi hatalom eszközeivé süllyedtek le, — egyenlő a hazaárulással. Erre pedig mentség nem található, ezt még az Ur Isten sem bocsátja meg nekik, a nemzet pedig úgy őket, mint az apjuk tetteiben ártatlan utódaikat mély megve téssel fogja sujtani.

Szegény, jó, öreg Királyom, de rossz tanácsadókat juttatott Neked a sors!!

Fehér Márton.

A MEGYE ÉS VAROS

× **Anyakönyvi kinevezések.** A belügyminiszter a miközben anyakönyvi kerületbe Péchy Géza körjegyzőt anyakönyvvezetővé, a nagyközségbe Vámos József segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé, a felső kalinfalvi Ciple János segédjegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki.

× **A vármegye rendes közgyűlését** f. évi június hó 20-án d. e. 9 órakor tartja. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai: 1. A nyugdíjazás folytán megüresedett árvászeki ülnöki állásnak, valamint az ezen állás betöltése folytán netalán üresedésbe jövő többi tisztii állásoknak választás utján betöltése. 2. Alispán évnegyedes jelentése a közigazgatás általános állapotáról. 3. Belügyminiszteri leirat az 1905. évi háztartási költségvetés, a hatósági szállításoknál a sztrájkok és bojkottok által okozott vélen keredelem ügyében. 4. Földmívelésügyi miniszteri leirat a tokaji borvidékhez tartozó községek borital és husfogyasztási adója tárgyában. 5. Kereskedelmi miniszter leirata a Bánóc-ungvári helyi érdekű vasút ügyében. 6. Heves vármegye átirata a képviselőház többségének működése iránti bizalom kifejezése tárgyában. 7. Sopron vármegye átirata a tolonczgyi országos rendezése iránt. 8. Alispáni jelentés a jegyzői nyugdíj rendelkezési alap 1905. március havi tulkiadásainak kiegyenlítése, a havaj-krasznabródi vicinális ut ügyében a M. A. V. Igazgatóságával megkötött szerződés jóváhagyása, a tisztii ügyzési és központi szolgabírói hivatalok bérletére vonatkozólag megkötött szerződés jóváhagyása tárgyában. 9. Az árvászeki elnöki hivatal átadására kitöltött bizottság jelentése. 10. A szerencsi szolgabírói hivatal átadására kitöltött bizottság jelentése. 11. A Sarajevói magyar egyesület segély iránti kérvénye. 12. A fővárosi szabadságharc erekllyemuzemum átirata a Kossuth, Rákócy és Petőfi arcképek megrendelése iránt. 13. A községek költségelirányzatai és zárszámadásainak tárgyalása. 14. A már beérkezett és még beérkezendő

× **Képviselőtestületi tagválasztás Tályán.** Ily című multheti hírlunkre Uglár Mihály községi bíró urtól az a felvilágosítást nyertük, hogy a fölisoroltakon kívül Jakubovics Hermann is képviselőtestületi tagul megválasztott.

— **A polgármester szeszgyára.** A sauhelyi polgármester engedélyt nyert arra, hogy Nyir-Bogdány község határában a „Makkos“ tanyán egy 1 millió hektoliter szesz termelésére képes szesz-

gyárat építhessen. Az építkezés az aratás végével befejezést fog nyerni, amikor is az üzemet azonnal megkezdik. A polgármester állítólag személyesen fogja a gyárat vezetni és e célból, — mint értesülünk, Nyir-Bogdányra fog költözködni, a mi természetesen másképp nem képzelhető el, minthogy a polgármesteri állásáról lemond.

HIREK.

Marha!

Nyelvtörténeti adatok — Ujházy mester figyelmébe ajánlva.

... 357-ét irtak Krisztus után, mikor Constantius császár lázongó iller tartományainak me fékezésére a Dráva mellékére sietett. A római légioi mursai veresége megnyitotta a teret a szomszédos barbár törzsek, különösen a hatalmas quadok betöréseinek. ... A császár átlépte a Drávát és a quad birodalom szívében véres boszút állott. ... Majd törvényt adott a Dunán-túl. Különös nagylelkűséggel járt el a szarmát számozottakkal szemben, akiket saját rabslolgáik házadása a quadok uralma alá hajtott: visszaadta függetlenségüket és önálló királyságuk elismerését a quadokkal szemben szerződésileg biztosította. A limigantések, a Duna s Tisza ingoványos közének lakói azonban nem respektálták ezen intézkedést. Cselét szöttek Constantius ellen s a két nagy folyó egymásbatorkolásánál rácsaptak a császári táborra. Tervük nem sikerült. Már körülvettek őket a római csapatok, de félig eltiporant, félig lemezárólvamó a halál agóniájában is kezükben csillogott az ellenállás kardja. ... Ezzel a mérszárlással Constantius végkép magára haragította és elkeserítette a törzseket. ... Lecsillapításukra gyűlést hirdetett a mai Buda mellett elterülő síkságon. Ugy látszott, hogy a legnagyobb hódolattal hallgatták a császár jószágos beszédét, midőn egyszerre egy barbár magasra feldobva pipőjét, így kiáltott:

— **Marha! Marha!**

A megvetés és dacz e kifejezése jeladást volt, amire a tömeg fegyverre kapott és Contantiust kikergette földjéről.

Igy áll mindez leirva világos, tömör angolással Gilbon híres történeti művében „The Decline and Fall of the Roman Empire“ II. kötetének 296—299. lapjain. A „Marha“ szó is betű szerint így van írva az angol szövegben.

Próbáljuk meg megoldani, milyen nemzetiségű volt a kőzébkiáltó, Ujháznak az az őse, aki még a császárt is per „marha“ apostrofálta és hogy milyen eredetű a marha szó?

Magyar nem lehetett az illető ur, bármennyire magyar hangzása is volt nyilatkozta, mert a magyarok akkor még Ázsiában voltak és csak 850 körül jöttek erre a földre. Es ha — ami nem lehet — oda is vetődött pár szál magyar a gyűlésre, bizonyára nem használták az ő ismeretlen nyelvüket jeladásra. A „marha“ szót ismernie kellett az egész tőmegnek, ha nem is „barom“ hanem, — amint nálunk is gyakran használnák — a megvetés jelentésében.

Ugy látszik tehát, hogy nekik is volt ily szavuk s mi tölők vettük át. E mellett szól az a nyelvészeti tény is, hogy nyelvünkben éppen a primitív szavak kölcsönöztek — „marha“ pedig eléggé primitív. Honnan kölcsönöztük hát? A szlávokból csak fejlődésünk magasabb fokán vettünk át, különösen gazdasági fogalmakat, ellenben szókincsünk ősi forrása a finn-ugor és a török-tatár nyelv. Tudvalevő, hogy a finn-románok apostola Hunfalvy volt, a község pedig Vámbéry. De éppen

Mészkereskedők, építésszek és építetők figyelmébe.

Alulírott részvénytársaság igazgatósága ezennel közhírré teszi, hogy **Ladamóc** község határában, Ladamóc és Szőlöske községek között az ugynevezett **Bábahegyen** levő telepen újonnan épített mészegető kemencéiben az üzemet megkezdte és szakadatlanul folytatja.

A megrendelések a legpontosabban teljesítettnek és vidékről szekeren érkező vevőknek a mész a telepen hetenként háromszor: hétfőn, szerdán és pénteken lesz kiszolgálva.

Különösen felhívjuk itten a t. vevőközönség figyelmét arra, hogy telepünkön a mészet a legpontosabb hűmérlegesen mérlegeljük és így vevőink a súlyban károsodást nem szenvednek.

Megrendelések alulírott részvénytársaság irodájához **Sátoraljaiúj hely (Kazinczy-utca)** intézendők.

Felhívjuk itten még a t. vevőközönség b. figyelmét meszünk kitünő minőségére, mely nagy kötanyag tartalmánál és szaporaságánál fogva hazánk legértékesebb meszanyagának egyike.

Sátoraljaiúj hely, 1905. május hó.

Zemplén-Ladmóczy mész és agyagipar r. t. igazgatósága.

Eladó ház.

Egy szép új ház, amely áll 3 kis lakásból, esetleg egy nagy 6 szobás lakással könnyen átalakítható tágas, kikövezett udvarral, még 10 évig adómentes, kellemes szép helyen elköltözés miatt igen előnyös feltételek mellett azonnal kiadó, vagy eladó. Hol, megmondja a kiadó hivatal.

Augusztus 1-ére keres-
tetik egy 4-5 szobá-
ból álló külön álló uri
lakás. — Bővebbet a
kiadóhivatalban.

Butorgyár MAJOROS GYULA

asztalos mester.

Első zempléni megyei gőzerőre berendezett asztalos műhely

Raktár: Kazinczy-utca. **Sátoraljaiúj hely.** Csörgői-ut 737. (saját ház.)

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **gőzerőre berendezett**

butor gyáramban

a kor igényeinek teljesen megfelelő butorokat gyártok. Raktáron tartok háló, ebédlő, szalon és uri szoba berendezéseket. Mindennemű asztalos munkát a legrövidebb idő alatt készítek.

Kérem a nagyszerű közönség b. pártfogását kiváló tisztelettel

Majoros Gyula

asztalos mester.

Bálint Imre építész

építési vállalkozó

SÁTORALJAUJHELY, Kossuth-utca 197 sz.

Foglalkozik: lakóházak, gazdasági épületek építésével, tervezésével, mű-

vezetésével s elvállal az építkezéshez tartozó bármely munkálatokat.

Ájánlom kitünő minőségű

asztali boromat

literenként 70 fillérrért.

zabó Erzsébet

kis trafik.

Mindenféle ásványviz kapható.

Gép- és malomtulajdonosok figyelmébe!

Gépjavitó műhelyemben mindenféle gép és kazánjavításokat, hengerovátalkálást legújatosabban és a legrövidebb idő alatt eszközölök.

Tisztelettel;

Reismann Károly

Sátoraljaiúj hely, a Dohánygyár háta mögött.

Kávéházi kert-helyiség megnyitás!

A nagyérdemű közönség becses tudomására adom, hogy Sátoraljaiúj helyben a Széchényi téren mai napon

kávéházi kerthelyiséget

nyitottam, a hol a közönség úgy nappal, mint az esti órákban kellemesen szórakozhatik.

Jó minőségű kávéházi italok, fagyalt, jegeskávé stb. kaphatók lesznek; a figyelmes kiszolgálásról gondoskodom.

Összes bel- és külföldi lapok.

— Este pazarfényű kivilágítás. —

Sátoraljaiúj hely, 1905. június 17.

Tisztelettel

Weisz Miksa

kávés.

Schicht-szappan

„szarvas“

vagy

„kules“

Jegygyel

legjobb, legkládósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

☞ Könyv- és papirkereskedésünket, könyvnyomdáinkat f. évi május hó 1-étől a Rákóczi-utcában levő Róth (Rácz)-féle házba Nagy Ferencz mellé helyezték át.
☞ Landesmann Miksa és Társa.